

7965

Bibl. Jag.

II

V.
Idyllum (pag. l. 173.)
A Non Unvixit.

Graeca.
A.

I. In Mithyphorum.
(8 Idyll.)

I

Menalcas, Daphnis et pastor.

Daphnidi formoso pascenti ovæ obviam venit, oves pascentis,
ut dicitur in attis in montibus Menalcas. Ambo
tum erant flavos capillos, ambo ætate paræ, ambo
fistula Docti, ambo et cantu. Primus igitur Daph-
nis videns ita adloquitur Menalcas.

Menalcas.

Magisquam pastor bonum Daphnis, vis mecum
certare cantu? vincam te inquam secundum arbi-
trium meum canes.

Itaque rursus Daphnis talē excepit sermonem.

Daphnis.

Pastor lanigerarum ovium, argute Menalca, num
quam me vinces (vincendo) licet tuum gatur ruperis.

Menalcas.

Nonne certamen adire, vis etiam ponere pignus?

Daphnis.

Et volo certamen adire, et volo ponere pignus.

Menalcas.

Sed quid ponemus, et quale nobis satis dignum
(pignus) esset.

Daphnis.

Vitullum ego ponam, tu vero pone matri
similem agnum.

ad loquuntur alterum. Occurrit ^{hic} certamen castus
Ita quidem ut pignora ex utraque parte por-
tantur et deinde de pignoribus victor alterum
obtineat. Adhibetur etiam tertius pastor tam-
quam arbiter certaminis hujus quapropter hae
personae inter se loquuntur.

Expositio.

Δαφνισ-dos nomen proprium pastoris, δαφνίστι
dat. α δαφνίς- εἰς α- εν ουκ. cum Δαφνίς, δωφνύ,
τῆτο 3. sing. imperf. et aor. 2. med. v. δωναντίω vel
δωναντόμαι. βωκολεοντί v. βωκολεω dorice pro
βοκολεω part. praes. act. in dat. sing. μαλόν- ο, Dor. pro μάλον
νεμώ part. praes. act. v. νεμώ ^{cont. cum mendacit.} ως part. comp.
φαυτί 3. plur. praes. v. φήμι, dialectus doricā hic
occurrit φαυτί pro φαοί, doret enim duplices consonantes
pro simplicibus ponere solent. μακρός- α- ον (x) comproo,
conc. cum ώρεα ab το ὠρος- εος rureus Dialectus tum ex
dorica hic occurrit pro ὄρος ponitur ὠρος Theophr. πυρρὸς α- ὤρος
tus enim praecipue dialectu doricā scribetur. Με. σειξ- xos α- ἴν
βαλκασ nomen pastoris praecentis boues. τὰ γε
particulae instar adhibetur. ὑπὲρ 3 imperf. in nu-
mero duali v. εἶμι πυρρότερον adj. gen. com. in
numero duali ab ὁ κ. ὑπυρρότερον- ος- ο, α' ραβω
simili ratione duales, compos. ex αὐ et ὑβρύ ju-
ventus, dorice pro αὐρύας, doret enim υ in α
mutant, βυζιόθεν infi. poet. v. βυζί βω. Dor.
de pro βυζίζω, duplex enim in simplici regl.
vatur, δεδάμηνω v. δάω part. perf. pas. item

(*) hoc ver. numerus dualis ἰδέν pro αἰδέν dice-
 bum variis atticorum κδοε & ἰν praes. act. v. αἰδέν
 terminatio. πρῶτος δοριε pro πρῶτος - γ οὐ ποτι δοριε
 nis ab αἰδέν ful. derivat πρῶτος μακρός. ιδών part. a. g. act. v. αἰδέν
 quasi a αἰδέν ab ιδέν referendum ad Μενελαι ἄγορε
 ab hoc πρῶτ. 3. sing. ἰν praes. act. v. αἰδέν αὐτοῖς augmen.
act. ἰδέν κδοε. Μοκύνται pro μικύνται gen. δοριε pro
 (brevis enim in longam mutatur) μικύντων ab ο μικύντης - ς, ἐπιδρεις - ς οὐδ
 deinde πρῶτ. μ ἴης contractum pro λαεῖς 2. sing. praes. v. ἴης
δεδογμέναι αἰδέν ἰν aor. 1. act. v. αἰδέν, οἶμαι pro
 et particip. οἶμαι 1. per. praes. γ in α mutatur δοριε.
δεδογμένους γ το pro οὐ dialectus δοριε, nam haec dialec-
tu us proxima est latinae, mutant dores οὐ ἰν,
 (*) ὦν δοριε pro οὐ conjunctio ἡκαβείω ἰν ful. 1. act. v. ἡκαβείω οὐδ ον partic.
compar. αἰδέν part. praes. act. τοῖ i.e. Μενελαι,
ἔξ κοῖμ, χέω pro κκ ο αἰ ante adspiratam eliditur et
κ ο mutatur in χ ω τοῖ οὐδ ε dat 3. sing. ab
adj. τοιοῦδ ε - τοιαδ ε - τοιοῦδ ε conc. cum μὲν οὐδ αὐ
ο μὲν δος - ς, ἄπαμ βετο α ἰν ἰν med. αὐτοῖς οὐ
augmento. Verba e praepositionibus composita
 eodem casus partulant, quos praepositiones.
Ποιμῶν δοριε pro ποιμῶν - ωνος, εἰς ο ποκος - ς
adj. gen. com. compos. ex εἰς ος α πεκ ω pecto.
οἶων gen. plur. ab οἶος οἶος οἶος, οὐ ἰκ ω ς - ς
adpositio οὐ ποτε part. negativa, κκ α β εἰς α,
3. sing. ful. 1. act. v. κκ α β εἰς α part. negativa,
ex οὐ et δε πα δοῖς 2. sing. optat. aor. 1. πα δοῖς
optativus ponitur propter negat. conjunctionem
et, nam conjunctiones vel conjunctiones vel con-

talis
 Xe
 76
 aor
 act.
 Xe
 146
 1460
 adj.
 914
 adj.
 146
 ex
 Non
 Er
 Sed
 Sis
 edent
 alba
 natam
 natam
 Et
 alba
 gr
 digi
 conf

talivos postulant, τὸ per dorice pro δὲ. (*) ὡς dor.
χρῆσθαι 2. sing. praes. v. χρῆσθαι pro χρῆσθαι pro. ovr
χρῆσθαι duplex & resolutur in simplices, ἐξιδέναι inf. conjunctio
 aor. & act. v. ἐξιδέναι καταδέναι inf. aor. &
 act. v. κατατινυμι, ἀεὶδον accus. ἀεὶδεντος &
χρῆσθαι 1. sing. praes. v. χρῆσθαι pro χρῆσθαι χρῆσθαι.
χρῆσθαι 1. plur. fut. 1. med v. τινυμι dorice pro
τινυμι & ἀμὲν dor. pro ὑμῖν ἀμὲν, ἀμὲν
 adj. 3. term — ος & ον accus. sing. vel. ἀεὶδον
ἀεὶδον 3. sing. optat. praes. v. εἰμι. Μοχλός & accus. substantiv.
ἀεὶδον imper. ἀεὶδον 1. sing. fut. 1. act. v. τινυμι,
ἀεὶδον 2. aor. 2. act. v. τινυμι, ἰδομεν & οἶος compos.
ἐξιδέναι καταδέναι dorice pro ἐξιδέναι acc. sing. ἀπὸς &.

Continuatio.

Mentalis.

Non ponam quidem agnum, quoniam gravis mihi est. ^{ovium} ^(ovis)
Et alique mater: omnes greges ^{as} ^{vesperum} numerant.

Sap. hnis.

Sapientia.
Sed quid tamen ponas? quidnam plus habebit ~~virtus~~ ^{virtus} vivens?

Menalivas.

Fistulam, quam confeceram pulchram ex novem discrimina vocum

alba cera ^{composita} ~~formata~~, similibus nodis suadegue (con-
nata) (formata) hanc ego ponam; de rebus enim
patris nihil ponam. Laphnis.

Et mihi quidem est fortula novem discrimina vocum
albacea compacta, similiter nodis suis deque
grungeta quam nuper composui et anni adhuc
digito doleo quia grungeta male disjunctas
confregit. Sed quis ^{tamen} noster iudicabit et quos nobis

temporis, καλεος - γ-ον, I' pro τε, et eliditur
 ante aspiratam, et τ in I' pro eo tantum oupho-
 niae causa mutatur. I enim non tam asperum
 sonum quam τ habet. μὲν poetice pro πο-
 ποτῆς doria pro πατῆς - ἴσος χ' ε' pro καί ε'
 et diphthongas αε ante aspiratam eliditur
 et κ in χ mutatur euphoniae causa. πο-
 ποτῆς dori. pro μὲν τῆς, nam haec dialectus
 proxime accedit latinae linguae; μάλα dor.
 pro μὲν α' ατομῶλον σ, de conj. ποδεπερεα
 adverbium, πάντα conj. cum μάλα, ἀγιδμεῦντι
 rursus dialectus doria, pro ἀγιδμοῦσι, mutant
 enim dories diphthongam ου in ευ, et ultimam
 syllabam 3. per. praet. plur. bi. in vti. v. ἀγιδ-
 μεν. - μαι part. interrogativa dori. pro μὲν
 τε ὑπερῆς 2. fut. 1. act. v. τῆς με τε repetitur
 majoris vis addendae causa, ἰδρον derivatus
 a ποτῆς adverbialiter doria. ἔξει 3. sing. fut. 1. act.
 v. ἔχω vti part. praet. act. v. vixew; uos
 participiorum apud graecos varius est; huius sub-
 stantivi locum intendit; Σοξίχα acc. ὁ βύβινξ ἴσος
 ἐποῦβα 1. sing. 1. act. v. ποίεω ἐν doria
 pro ἦν relatum, καλὰν pro καὶ ἦν doria ἦ
 in α' mutatur adj. 3. term. - ος - γ-ον, ὁ καὶ ἦ ἐν
 οὐρανῶν - σ compoſitum ex ἐννεα γ' ὁ φωνῶν γ-ονος,
 λευκος - γ-ον conj. cum καδον dor. pro κυδος καὶ
 sabota. ὁ κυδος - σ, ἐχουδαν part. praet. act.
 in qccuda. gen. femi v. ἔχω rursus ponitur
 poetice et doria pro ἐχουδαν, ἴδον adverbial.
 ab ἴδος - γ-ον, κατω adv. αὖτω δαν adv. ταυτα
 dor. pro ταυτην αὐτός - αὐτῇ - τοῦτο, κατδευν
 poetice pro κατὰ δειν, nam poetae vocalem citra

nam praepositionum παρα, ἀνά et καὶ etiam
ante consonantes et multo pariter apostropho ab-
jiciunt. est 1. optat. aor. 2. act. v. κατὰ τὴν ὁρμήν.
τα i. e. παραμὰ δὲ part. instar ponitur, τῶ
dor. pro τὸ articulus. δ part. negans. κατὰ δὲ βα-
τ. sing. ind. fut. 1. act. v. — τὴν ὁρμήν. — Ἡ parti-
culae disjunctivae instar ponitur, παρ. dor. pro
μὴν hic conjunct. instar, καὶ γὰρ pro καὶ ἔγωγε,
debet enim quidem esse, καὶ γὰρ sed dores α in γ mutant
τῶν ἀνδρῶν adverb. pro παραγὰν vix poetice προμὴν
ignam, δυνεπαξα 1. aor. 1. act. v. δυνεπαξα
dor. pro δυνεπαξα, αλγὼ contractum pro αλγῶν
διαβχιβδεις part. aor. 1. pas. v. διαβχιβδω
διετραξεν 3. aor. 1. act. v. διετραξα suppl. τῶν
dor. pro διετραξα; ἀμρε acolice et poetice
pro ἡ μῆς, κρινω 3. praes. act. ἐπακοος adj. gen.
com. dor. pro ἐπακοος et quidem compunctum
α ἐπὶ praep. Ἄ ἀκω αὐδίο. ἐββεται poet. pro
ἐβεται 3. sing. fut. v. εἶμι. ἐμμεν dor. pro ἡμῶν
pronomen in genit. plur. Τῆσον dor. pro
ἐκείνος ab — os — y — or, πῶς part. interrogat.
ἐνταῦθα adv. ἐπιπολος — δ ita pro αὐτῇ Daphnis
bulbulus et Membras motororum; ita testis
fuit caprarius καλεδωμης dorice pro καλεδω-
μης. 1. plur. conj. aor. 1. act. v. καλεω, conj. propter
part. πῶς, ὧ dat. pron. relativi ὅς — ἡ — οἱ,
ποτι dor. pro ποτος, εἰφος — δ, κῶν — υῖος,
ὅ — οἱ majoris vis addendae causa et adjectivo et
substantivo adicitur articulus. φαλαγος — δ — or,
conc. cum κῶν, ἐλακτει 3. sing. ind. praes.
act. v. ἐλακτεω contractum pro ἐλακτεει.

III. Continuatio.

5

Et quæri aderant et pastor venit iudex: pueri canebant et pastor voluit arbiter esse. Primus canebat sortitus argutus Menalcas. Mutum cantum suscepit Daphnis pastoritium: ita vero Menalcas incepit pri-
mus.

Menalcas.

Valles et fluvii, divum genus, si quandoque Menalcas artifex cantum gratum cerinens, nascite ex animo agros: si vero aliquando venerit Daphnis habens vitulas, non minus ~~profundum~~ inde habeat.

Daphnis.

Sordes atque plantæ, plantatio dulcis, ^{quando} si similiter ~~lactis~~ Daphnis concinet lactiniis (philomelis) fa-
cite pinguescere greges: si vero adducet Menalcas huius
lactis omnia in abundantia pascant.

III. Sonett.

Im Gärten (Zügelingen) waren die der Girt wollten für sich
sich: im Gärten fruehen, und die Zügelinsicht wollten
sich nicht für sich. Man begann zu singen der
sich nicht für sich. Daphnis Menalcas. Darum wirden
Daphnis und die Girt singen: Menalcas be-
gann zu singen also.

Menalcas.

Gärten und Flüsse, göttlichen Gesangs, wenn nicht
die Gärten, Menalcas einen lieblichen Gesang
versucht, wirden die Flüsse: wenn aber nicht
kunt Daphnis, der Flüsse, soll er nicht weniger
versuchen.

Daphnis.

Gärten und Flüsse, versuchen werden, wenn
nicht die Flüsse, gleich Daphnis den Gesang
versucht, wirden die Flüsse singen. wenn aber
Menalcas nicht, versuchen soll er in die Flüsse werden.

Expositio.

(*) αἶδω jon.
αἶδω poet.

(**) aug.
mentum pro.
ponitur; &
in y mutatur

Ἰοῖ sapiente adspirata κ in χ mutatur pro καὶ οἱ,
μν conjunctionis in οτα s, αῦβαν 3. plur. im. aor. 1.
act. v. αῦω jōetice et praecipue dorice pro
ἡβαν, δαίπολος-σ, ἡνδε v. εἰσδομαι dorice
pro ἡνδε dorese enim saepe λέν v mutant,
επακσθας part. aor. 1. act. v. ἐπακχωσασθας. ex
ἐπιετ ἀκχωσας. cum δαίπολος, αἶδον 3. plur. imperf.
act. v. αἶδω ab omisso augmento; dialectus Dorica
et etiam Ionica; dorese ita adhibent, noncertum
modum observant in contractione vocum, sed etiam
depromant ab aliis. ἡνδε 3. sing. imperf. act. v.
αἶδω, κείναι inf. aor. 1. act. v. κείνω, Πρῶτος pro
πρῶτος-γ or dorice αἶδα 3. sing. imperf. act. v. αἶδα
ab omisso augmento, λαχων part. praes. act. v. λαχῶ
ἰνκτα dorice pro ἰνκτῆς-σ, mutant enim termi-
nationem ἡν α, Εἶτα part. temporis, ἡμῶν
adj. 3. term. — ιος — α — ον con. cum αἰδαν ab
ἡ αἰδα — ας pro αἰδῆ — ἡς dor, vel prouti αἰδῆ
ἰδῆ — ἡς, ὕπερ λαμβανε 3. sing. imperf. act. v. ὕπο-
λαμβάνω, inter praepositionem et verbum insertum
est augmentum, βακχολικαν adj. 3. term. α — ος — γ — ον
dor. pro βακχολικός, con. cum αἰδαν; inde etiam
apud Ptolemaeum translatum illud nomen, οὐτῶ adv.
ἀξέσθαι 3. aor. 1. med. v. ἀξῶ ab omisso augmento,
Λυκία ab ἄλκας — εος sine contractione, ποταμός — σ,
νῆος — α — ον con. v. το μένος — εος dicit divinae
originis in novum atque eodemmodum animalium et
hominum, πᾶ dor. pro πᾶ, ποχᾶ dorese ποκα
& eliditur ante adspiratam et κ mutatur in χ,
πυκα rursus ponitur dorice pro ποτε, ἀντικ

τα

per

con

αἶδω

40

το

enim

v. εἰ

μῦ

3. vi

58

507

nica

con

here

pro

dat.

72

xvi

act.

xvii

sing.

Om

plen

net,

atque

τα dorice pro βυζικτη, vocat. δ βυζικτης - ο,
per dialectum, προσφιδης adj. 2 termi: πρ- φς, φς;
conc. cum μελος - σος, αβ 3. sing. aor. i. act. v.
αειδω ab omisso augmento, βοβοκτε v. βοβοχω
φορυ- φς adverbialiter etiam sumitur, εριβ - δορ,
τοκα dialectus dorica, εν λη pro ελ λη doreos
enim λ in v mutare solent, 3. sing. conj. aor. 2. act. &
v. ερχομαι supplēt. v. ελδω, έχω part. praes. da μαστην- φς,
μυδιεν part. negativa, comp. ex. part. neg. μυ, conj. δε
et rephelcisticon, ελαβδον adverbialiter, έχοι
3. sing. optat. praes. v. έχω, Κεναί plur a η
ισανη- φς pro κευνη; τανου y in α mutatus.
δοταν - φς inde aor botanica sive σατια bota-
nica, χλυκερος α-ον conc. cum quodον-σ, αιπες
conj. όμοιος α-ον adverbū loco adhibet, r inge-
nere neutro, μολιβδοι 3. sing. optat. praes. act. v.
μολιβδω dori. pro μολιβσω, inde musica, ταϊβω
dat. poetarum more πρωταιβ, αχδων - σος dat. plur.
part. cum rephel. το βρωκολιον - σ pro βδ - ον, παιινε.
Te 2, plur. imperat. act. praes. v. παιινω, κην pro
κη αν ^{conjug.} τυδε adv. αγαγοι in optat. aor. 2.
act., ab omisso augmento poetarum more. v. αγω
xxixw part. praes. act. ααδον - σος, νεμεα 3.
sing. optat. praes. act. v. νεπω. —

IV. Continuat.

Menalis.

Daphnis.

Tum oves, tum etiam capellae gemellas pascant, tum
apres stipant mela, Et arbores in altum agunt, ubi
pulcher Milon venit omnibus; at si quando reuertitur
et pastor vaccarum et vaccae ament.

Menalcas.

Non mihi telus Pelopis, non etiam aurea talenta ha-
bere, neque anteturere ventos; sed in petra hic canere
brachia expansa habens, pascentes greges prospiciens
et Siculum mare.

Talia vicissim quidem pueri pangebant. Ultimum
cantum ita incipit Menalcas.

IV. Sonettzug.

Mnemosyne.

Aller in der Lüste (im Lüstigen), aller im Wuse-
hen, aller ~~in der~~ will Melis schon kunden, der
Hofworts, nusselst fuf, singe, Kom nun schon kocher,
wenn sie fuf vber nusselst, so wird man vber fuf
der Lüste dusselst gung lügt und vusselst in Grünselst.

Linge das Wusehen finge vusselst in finge bringe
Zwillinge, finge kenne in kenne in kenne mit
Linge zu und kenne kenne finge finge kenne
der finge Milon finge vusselst, wenn sie fuf vber nusselst
fange so fange der dusselst, fange fange vusselst
in Lüste.

Mnemosyne.

Ich wünsche mir nicht zu haben das Land des Pelopis,
auch nicht das blinkende Gold, nicht aber den Winden
gehorchen zu werden; aber mich den fange den fange
nusselst und in kenne zu bringe, zugleich vusselst
fange die wissenden kenne und vusselst in Lüste
des kenne Mnemosyne.

Ann
ubi
perso

ha.
more

Mrs. G.

agru
and
and
and
and

Logis
 m. n.
 In f. n.
 v. n.
 F. n.

[illegible]

Expositio

[illegible]

[illegible]

A series of horizontal black lines of varying lengths, arranged in a funnel shape, representing a redacted document page. The lines are dense and cover most of the page area, leaving only a narrow vertical strip on the right side visible. The lines are slightly irregular, suggesting they were drawn by hand or with a thick marker. The background is a light, off-white color.

847.

(e Pag. l. 204.)

Gracca

12/20/20

Nos vero, qualia folia gignit floridum tempus anni,
 quando ~~quaricus~~ ^{ut} splendor augeatur solis, eis similes ~~adipiscimur~~
 tempore floribus juvenulis frui, a diis nihil scien-
 tes, neque mala neque bona. Percae vero adstant nigrae,
 altera quidem habens sinum horridum seneclutis, cetera vero
 mortis. Brevi vero si juvenulis fructus, quanta per
 terram transit sol. Sed postquam finis commutabitur
 horum, ~~mon~~ ^{mon} igitur ~~melius~~ melius, quam vita. Multa enim
 animarum mala fiunt, aliunde et domos diruuntur, pau-
 perlati vero opem gravia sunt, alter morbum habet
 animam frivolum. Neque quis est hominum, cui Iupi-
 ter mala non dedisset.

Ein flüssigkies. Darin nachzusehen

[illegible]

Expositio.

οιος - α - ου συνσπονδία cum φύλα ab το φύλοι - δ, φύει 3.
sing. praes. v. φύω, ὁ καί πόλεμους - δ, ἡ ἄσφ-υς nom.
τοῦς - οος, ὅτι σὺ ἀφ' αὐτοῦ - υς, αὐξεται 3. s. fut.
meo. v. αὐχναί, ὁ ἡδύς - χ, ἰσθ. προῦ διου, ἰσθός - ον
πύχνης - α - ον, ἀνέειν oat plur. ab το ἀνεία - οος, ἡ ἄσφ-υς,
τερομεν v. τερομαι 1 plur. praes. meo. εἶδότες pro εἶδε,
κωτες part. perf. v. εἶδεν, ἡ δῆμος - υς, παρσφύασι v.
παρσφύα 3. plur. ~~act.~~ μελες - αινά - αν, cont. cum δῆμος,
το τέλος - οος, πύχνης pro πύχνης ab το πύχνης - οος, ἄσφ-υς
ἀσφ-υς - α - ον, εἶδες - χ - ον εἶδεν κῆρυξ ἐκαστα γον
genit. praes. pro - τρ, μικροῦ αὐτοῦ. ὀκτα - χ, ὁ ὀκτ - υς
ον gen. neutrum part. comparat. in ἐκαστα κίονται
3. sing. praes. v. - μει, αὐτὰς σὺ ἐπὶ part. temporis,
παρσφύαται 3. sing. fut. v. παρσφύαται, αὐτὰς adverb.
τελευτα v. τελευτῶ suplet. ἐκαστα inf. perf. act. pro
τελευτῶναι, βελτίον comparat. ab χρῆστος, ἡ part. ἐκαστα
la comparat. ἀλλοτε adverbium, οἶος - δ,
τρυχεται 3. singularis praesentis verbi τρυχομαι
πύχνη - υς, ἔσχατος - δ, ὁ δυνύστος - α - ον πελει
verbi πελῶ cum significatione εὐκ, νῶος - δ
ὀκα ἡ δυνάστος - υς, compositum ex δυνά - ος
et φύειν supprimo. ὁ δυνάστος singularis rela.
tivus δ, εἶδοι 3. singularis praesentis optativi
v. εἶδοι.

Lyrische Gesänge.

A. Lignum.

a. Von *L. v. v. v. v. v.*

(Pag. lib. 212.)

2. Hymnus ad Iulianum.

Vulcanum clarum consilio cane, Musa. facilis, qui cum
Microa caesia inclita opera homines eduxit in terra,
qui antea in antris habitabant et in montibus, tamquam
fera animalia. Nunc vero per Vulcanum artis peritum docti,
facilius aerum finem ferens in annos degunt commode in suis
domibus. — Sed praesto vis, Vulcane, da virtutem atque di-
vitiās. —

2. An. Vulkan.

[illegible]

Expositio.

Hæricos - x Vulcanus ita apud Græcos dictus. κλωτορυτι
 hæc adpositio tribuitur Vulcano, ad. gen. com. ὅκας ὕ - τισ - τῶς
 compos. ex κλωτος - υ - ος et ρυτις - ῶς (ingenium) ἀσίδρο dial
 ianica. Iovis fuerat enim Homerus ianica diali the nomine.

dilatio vocalium pro $\alpha\delta\gamma$ altius dicitur. $\epsilon\iota\delta\epsilon\tau\delta\sigma\alpha\alpha$ et $\epsilon\iota\delta\epsilon\sigma$. 2.
 sing. imperat. praes. v. $\alpha\epsilon\iota\delta\sigma\alpha\iota$ $\mu\eta\gamma\epsilon\iota\alpha$ adpositio concordat cum $\mu\eta\sigma\iota\alpha$
 adj. 3. temp. — $\epsilon\iota\delta\sigma$ - a. or. es i. e. $\mu\eta\sigma\iota\alpha$ $\mu\epsilon\tau\alpha$ praep. post genit.
Adyvaus - 4-45. Ha prouti Minerva artes et scientias docuit, ita
 etiam Vulcanus. $\epsilon\kappa\alpha\iota\gamma\gamma\lambda\alpha\kappa\alpha\pi\iota\beta$ - idos hoc epitheton tribuitur
 Minervae comp. et $\mu\eta\sigma\iota\alpha$ et $\epsilon\iota\delta\sigma$ - nos, $\alpha\gamma\lambda\alpha\sigma$ - a. or. accu.
 plur. $\epsilon\iota\delta\sigma\alpha\iota$ 3. sing. aor. 1. act. v. $\epsilon\iota\delta\sigma\alpha\iota$, i. e. $\epsilon\iota\delta\sigma\alpha\iota$ $\epsilon\iota\delta\sigma$
Hqais $\epsilon\pi\iota$ praep. unde gen. $\epsilon\iota\delta\sigma\alpha\iota$ ab η $\epsilon\iota\delta\sigma$ - oros, $\mu\eta\sigma\iota\alpha$
 adverbialiter. $\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma$ dat. ab $\tau\omicron$ $\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma$ - s, $\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma$ ab η 3. plur.
 impf. act. v. $\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma$ poetice et praecipue jones formam voluit
 imperfectum ab $\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma$ pro $\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma$ - os jox. pro
 $\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma$ dat. $\epsilon\iota\delta\sigma$ poet. et praecipue jox. pro $\epsilon\iota\delta\sigma$ signum
 dialoces adponitur. $\epsilon\iota\delta\sigma$ - os nom. plur. dia praep. qua
 varios casus regit, $\epsilon\kappa\alpha\iota\gamma\gamma\kappa\lambda\omicron\tau\omicron\tau\epsilon\chi\epsilon\chi\epsilon\chi$ - s aliud epitheton
 quod tribuitur Vulcanus comp. ex $\kappa\lambda\omicron\tau\omicron\tau\epsilon\chi$ et $\epsilon\chi\epsilon\chi$ - s,
daentes varias significationes assumit, part. aor. 2. pass.
 v. $\delta\alpha\iota\omega$. $\epsilon\chi\epsilon\chi\epsilon\chi$ ac v. jox. signum dialoces adponitur pro
daentes, $\epsilon\chi\epsilon\chi$ - oros inde latini aevum de promittit.
daentes $\epsilon\chi\epsilon\chi$ $\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma\phi\omicron\sigma\omicron\varsigma$ - s comp. ex $\tau\epsilon\lambda\omicron\varsigma$ et $\phi\omicron\sigma\omicron\varsigma$, $\epsilon\chi\epsilon\chi$
daentes - s, $\epsilon\chi\epsilon\chi$ $\epsilon\chi\epsilon\chi$ - s stil. $\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma$ $\delta\alpha\chi\epsilon\chi$ - s
daentes - s. 3. plur. praes. act. v. $\delta\alpha\chi\epsilon\chi$ comp. ex
daentes $\delta\alpha\chi\epsilon\chi$ $\epsilon\chi\epsilon\chi$ $\epsilon\chi\epsilon\chi$ modus loquendi poeticus
 et $\delta\omicron\mu\omicron\iota\sigma$ $\delta\omicron\mu\omicron\iota\sigma$ dativi poetici adfigendo ι et ν ephalei.
 et sticon a $\epsilon\chi\epsilon\chi$ $\epsilon\chi\epsilon\chi$ - a. or. et $\delta\omicron\mu\omicron\iota\sigma$ - s, $\epsilon\chi\epsilon\chi$ v.
daentes 2. imperat. aor. 2. pass. $\delta\iota\delta\omicron\varsigma$ 2. sing. imperat. praes.
daentes, $\alpha\gamma\gamma\epsilon\chi$ - s, $\epsilon\chi\epsilon\chi$ - s. accus. —

3. Ad Bacchum. Pag 213.

Nodera exornatum Bacchum, ~~unde~~ valde sonantem, in
 incipis canere, Iovis et Semeles praecellarae eximium fin.

lium, quem nutriciae bene cultis ornatae Nymphae, a
patre rege accipientes in sinum, et solerter nutriciae Ny-
sae in vultibus; hic ~~vero~~ vero crecebat patris gratia man-
to odorifero, numero immortalium adscriptus. Sed postquam
hunc deum multis ornatum ludibus nutriverant, tum abi-
it in silvaros montes, et hedera et lauro coronatus;
haec vero sequebantur simul Nymphae, ille vero duxerat
coniug. pervaserat immensam silvam.
Tu vero salve, multis uvis ornate Dionise, da nobis, ut
gaudeamus rarus in tempus venire, ab hoc vero tempore in
multis annis.

Mein sehr hochgeachtetes, der Hochachtungswürdigen Königs, gib
Gott wir uns zuhause, und werden in die wünschste Zeit zu
erlangen und wir immer Zeit in winter zu haben. --

Expositio.
Ὁ καὶ ὁ κίβδδοκος ἔσται ἐκ κίβδος ἔκ κορυ μὲν καὶ ἔξ

ἔχομαι 3. sing. pres. m. Ζηρος obsolete
At apud veteres notata forma pro Ζεὺς Διὸς, ὅκαί η
ἐρικυδης - εος particula ἐρί intendit significationem, ἡ μὲν
ἡ-ον, ἡ-ερον 3. plur. imperf. ab omisso augmento v. ἡ-εω.
ὅκαί η ἡ-οκω - ε ποët. et jon. cum signis dialektos. Μηρο η
δανασ-κτος; δεξασαι v. δεχομαι part. aor. 1. m. ὀκοκλος δ,
ἐνδοκως adu. ἄτιταλλον 3. plur. imperf. pres. act. ποëtica ab
omisso augmento pro ἄτιταλλον v. ἄτιταλλω; τορυαλον δ;
ἀέξετο 3. sing. imperf. m. v. ἀέξομαι ποët. ab omisso augmento
ἐκυτι x ita prouti apud Latinos causa gralia. ὅκαί η ἐ-νω,
δης - εος, comp. ex ἐν et ὠδω, (ὀδω), μετασιδμος - α or,
αύτας conj. ἐπιδυ part. ὅκαί η πολυμνος - ε comp. ex
πλος et ουρος - ε, ἐδεψαν 3. plur. aor. 1. act. v. ἡ-εω,
τοτε part. φοιτι εδκε ab omisso augmento 3. sing. imperf.
act. v. φοιτιζω formatio imperfecti ποëtica et jonica.
ὀλγεις εὐδα - εν, ὀεαυλος - ε, πεποκαθμενος v. ποκαθω
part. perf. med. ἔμαι part. ἐποριο 3. plur. imperf. med.
ab omisso augmento v. ἐπεται, ἐξυγῆτο v. ἐξυγῶ 3. sing.
imperf. med., ὀβρομος δ, ἔχεν ab omisso augm. 3. sing.
imperf. act. v. ἔχω, ὀκτι ἡ αχκτος - ε, ἡ ὀλγ - υς, ετιω part.
mz. χαίρε v. χαίρω 2. sing. imperf. pres. act. ὅκαί η πολοσα,
φωδος - ε comp. ex πλος et σαφωλ - υς, δος v. διδομι
imperf. aor. 2. act. χαίροτας v. χαίρω part. pres. act.
ἐς ποët pro εἰς, ὠγῶ υς tempus inobterminatum.
αὐτῆς adu. ἰκνεῖται inf. aor. 2. med. v. ἰκνεομαι, αὐτε conj.
mulatur in ε propter adscriptam

(*) Simili ra-
tione laus depro-
mitur Dianae.
ex illius mune-
ribus, quibus fun-
getatur. & proprie-
tati bus:

Expositio. (☉)

ἡ ἑκὸν 1. per. sing. pass. act. jon pro. ἁδῶ, ἐκαστὴ χρυσυλακτος ὁ;
 comp. ex. χρυ. ὁδῶς ἐκ ἡλκων singula, ἡ ἐλαδενος γ-ος, πασθε-
νῆς ὁ epitheton adjectivis ἀνδρῶν adj. ὁ. τε. ἀνδρῶν γ-ος, quoz
 nam omnes virgo masculis ἐκαστὴ ελαφύ. ὁδῶς. ὁ signifi-

est cerorum comp. ex ἑλαφος et ὑψιλον jacio, ὑ' ὁ φασα as
comp. ex ἰος et χαίρω, greci in compositione frequentes sunt
et coniungunt plures ideas in uno eodemq. verbo, αὐτοκαὶ ὑψι-
-ης quoniam in insula Delos a tutina unarum Apolline in
luem edita erat, comp. ex αὐτος et καὶ ὑψι-ης, δκαὶ ὑψι-
-ος pro contracto χερσὶ ὄσος et comp. ex χερσὶ ὄσος
i.e. Ἀστερις, κατ' ὄσῃ contractio habetur pro κατὰ ὄσῃ,
ab το ὄσος-ος sive dorice τὸσος sic absque dialectu κατ' ὄσῃ,
ἑλίοις εὐδία εν, ἡ ἀκρία as, in acc. plur. ἡνέμοεβδ' as
pro ἀνέμοεβδ' as, jon. v in y mutatur, adj. ~~ἡνέμοεβδ' as~~
ab ἀνέμος ventus, τετραμερὶ part. praes. pas. v. τετραμερῖ,
postulat dativum igitur ἄσῃ-ης in dat. ponitur, ταχυσ-
-ος -α-ον, dilatalio vocalium apud jones saepe occurrit pro
ταχυσὺς -α-ον, τῆταιβει 3. sing. praes. act. v. τῆταινω,
περιπυβὴ part. praes. act. fem. v. περιπύω, i.e. Ἀστερις,
σονοίς -εβδία εν, βελή contractum pro, βελκα ατο, βελ-
-ος 3. sing. praes. act. v. ἰσομεν, si contrahitur, procul
q. apud atticos occurrunt, ceteras ephe τριμῖ, ταχυσ-
-ος hic substantivum in singulari et verbum in plurali;
ταχυσ 3. sing. praes. act. δκαὶ δαδ' κιος et αὐκία umbra, ἑλ-
-ος -α-ον genus neutrum adverbū loco, καλαχ-ης, ἡ χα-
-ας, jon. pro χ-ης, φειβει 3. sing. praes. act. φειβειν praes. pro
φειβει, πορτος et etiam apud latinos dicitur pontus, τε part.
euphoniae causa ponitur et non nunquam cum sequente
verbo coniungitur, ἰχθυοίς -εβδία-εν ab ἰχθυσ, τοῦτος -ος
ἀλκιμος -α-ον ἐχρὸν part. praes. fem. v. ἐχω, παντὶ adv. sig-
nificat ubique, sed dicitur etiam παντως, sed denotat omnino

ΕΠΙΣΤΕΦΕΤΑΙ 3. sing. pres. med. ἐπιστεφεται, ἐπιστύνεται.
 plur. ab ἐπιστύνω - σ, ἐπιστύνω part. pres. act. fem. v. ἐπιστύνουσα,
ἐπιστύνουσα - γ - σ - σ

Annualis

Deo postquam satiata est animalium inuestigatrix, agillis
gaudens, exhilaratur animo, remittens intus arctus, abiit in
magnum domum patris tibi lucentis Apollinis, ad bene nutri-
tum (ad pinguem) populum Delphicum, Musarum et Eratarum
pulchrorum chorum instaurans. Ibi suspendens reflexum arcum
et sagittas, abiit, pulchrum circa corpus ornatum habens, instau-
rans choros: hae vero amoenam vocem emittentes laudibus ex-
tollunt Latoniam pulcherram (pulchris talis ornatam), quod genu-
erit proles, immortales consilio atque operibus nullo exsuperantes.
Salve, proles Iovis et Latonae pulcherrimae: sed ego et vestri
et alius memor ero cantus.

Expositio.

Ἀοτῶν ἁ ἐξ ἑνῶν conjunctioes ἐν τῇ γλῶσσῃ. πρὸς τὰς αὐτὰς, τρεῖς
 3. sing. conj. αοτ. 1. πρῶτ. ἡ τεταμένη, ἐξ ὁμοκτονος comparativum ἀδφ. ἡ
 ἐξ ὁμοκτονος, inde ὁμοκτονῶν. latinos deponos / in d. ὁμοκτονῶν
 ἡ τριβύτης. ἡ τριβύτης, ἀδφ. gen. com. ὁμοκτονῶν - ὁμοκτονῶν, ἡ τριβύτης
 ἀδφ. compar. ἡ τριβύτης - ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 conj. αοτ. 1. ἀδφ. ὁμοκτονῶν, πρῶτ. ἡ τριβύτης, αοτ. 1. ἡ τριβύτης, conj.
 ὁμοκτονῶν ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 dilatationem vocalium adhibet ab ἡ τριβύτης ὁμοκτονῶν, ἡ τριβύτης
 part. αοτ. 1. ἀδφ. gen. com. ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 gen. com. ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 acc. plur., ἡ τριβύτης 3. sing. πρῶτ. ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 gen. sing. ἀδφ. 3. locum ἡ τριβύτης ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 inde ab ἡ τριβύτης ὁμοκτονῶν ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 gen. ὁμοκτονῶν - ὁμοκτονῶν, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 locum vocalium ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 part. loci. ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 3. sing. πρῶτ. ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 inde ab ἡ τριβύτης ὁμοκτονῶν ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 mundus. α - um inde etiam mundus (phala) ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 pro numero, αἱ referat ad ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 inde αἱ ὁμοκτονῶν ἀποστράφηναι propter aspiratam pro
 ὁμοκτονῶν ab το ὁμοκτονῶν, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 ὁμοκτονῶν debet esse ὁμοκτονῶν, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 ὁμοκτονῶν, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης
 ὁμοκτονῶν, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης, ἡ τριβύτης

ὅ ἐστ' ἄνθρωπος, consilium, ἡμεῖς ἡτοῦ ἐχθρῶν alludat hic
ad propria Minervae, tamquam Deae belli ὅ καὶ ἡμεῖς - οὐ
ἡτοῦ θεοῦ, ἡ παρθένης δ, αἰδοῖος - ἡ - οὐ συνίστημι παρ' ἑαυτῇ,
ἐσθλοπολις - ἰος ἀδφ. γεν. communis compos. α. ἐσθλοποι, ὅ
πολις ἐσθλὸς ἡ πόλις, ἡ πόλις, ἡ πόλις - ἐσθλῶ - ἐν αὐτῇ ἐκλυπται.
ἑστ', Τριτογενῆ contract. pro Τριτογενεῖα αὐτῇ - γενεῖς - εὖος, αὐ
λαῖν Τριτογενεῖα ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ πόλις, την i.e. Πάλλαδα ἡ πόλις.
ἐχθρῶν δ. sing. aor. 1. med. v. γενεῖν ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ πόλις
ἡ πόλις, μυτιετα tamquam ἀπορροισίῳ ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ πόλις
i.e. Ζεὺς, θεῖος ἡ πόλις, πολεμῖος - δ ἀδφ. γεν. com. ἡ πόλις
πολεμῖος cons. cum τευχέα - αὐτῶ - οῦ - εὖος, ἐχθρῶν παρ. pres.
pres. aor. v. ἐχω i.e. Πάλλαδα, χρῆστος - α - οὐ, παμφανώτα
παρ. pres. aor. ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ πόλις. ὁ. παμφανώτα, ποῦτ. προπαμ.
φανώτα contractum παμ - νώτα, ποῦτ. αὐτῇ, ποῦτ. αὐτῇ
ante contractionem ponunt οἱ, τοῦ ἡ πόλις, ἡ πόλις, ἐχθρῶν δ. imp. aor.
v. ἐχω αὐτοῖς αὐτῇ, ὄσωντας αὐτῇ. plur. mascul. παρ. pres.
aor. v. ὄσων, contractum pro ὄσωντας, ἀθανάτω - ων. ἡ πόλις.
Πάλλαδ' Ἀθηνῶν, προσθεῖν adverbialiter, ἡ πόλις - α - οὐ γεν. ποῦτ. ἡ πόλις
compos. ἐχθρῶν ὅ ἐχω, ἐσθλοπολῶν ποῦτ. pro ἐσθλοπολῶν adverbialiter,
ὄσωντας δ. sing. aor. 1. aor. v. ὄσων, ἀθανάτος - αὐ γεν. ποῦτ. ἡ πόλις
cons. cum ἐχθρῶν - δ, ἐχθρῶν παρ. aor. 1. aor. v. ἐχω, ὄσων - εὖος
ἐχθρῶν οὗτος, μεγας αὐτῇ α, ὄσωντας ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ πόλις, tam
quam Deae Deorum, ἐλελιετο δ. sing. imp. med. v. ἐλελιετο
omisso augmento, δεῖ ὁ αὐτῇ. δεῖ dat. αὐτῇ δεῖ ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ πόλις
partione ὅκα, χλυσκῶν δὲ i.e. Πάλλαδ' ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ πόλις
ἡ πόλις - ας, sive ποῦτ. αὐτῇ αὐτοῖς γ, ἐχθρῶν αὐτῇ, ἐχθρῶν
δ. sing. a. 1. aor. v. ἰάχω, ἐκινῶ δ. sing. aor. 1. pres. v. κινέωμαι
ἐκινῶ - δ, κινῶ - ατος, dat. plur., ποσφορεῖς dat. ποῦτ.
αδφ. - εὖος, α, οὐ, κινῶ παρ. pres. pres. v. κινέω contract.
tam pro κινέωμαι, ἐχθρῶν δ. sing. aor. 2. med. verb. ἐχω,
quod supplet ἐχθρῶν quaedam tempora v. ἐχω, ἐχθρῶν adverbialiter

ἑστῶν 3. sing. aor. i. act. ab inusitato σω, pro ἑστῶν,
Πατρῶν - οῖος, ἀγλαῶς - α-or, ἄκωτος - ος com. ex. ἠκός - ος
α αἰὲρ, et πῶς - ος pro, ἄγαν ἔργον adverbialiter, hic
 est ἄγαν ab ἄγος α - ος ἔργος - ος, ἔισον adverbialiter,
ἦοος - ος pro, ἦοος, ἔϊλετο 3. sing. aor. med. v. ἔϊλετο,
ἔϊλετο gen. plur. ab ἔϊλος ος, ἔϊκελος - ος adq. com. v. ἔϊκελος - ος
 et ἔϊκελος, similis, τεύχε contra pro τεύχε et αἰὲρ plurales,
Ἄδων adp. ἔϊκελος ἔϊκελος, ἔϊκελος 3. sing. aor. i. act. v.
ἔϊκελος ab omisso augmento. ἔϊκελος, ἔϊκελος 2. sing. im. act.
 v. ἔϊκελος, ἔϊκελος - ος, ἔϊκελος gen. plur. act. v. ἔϊκελος - ος
ἔϊκελος - ος - ος - ος, quod tribuitur ἔϊκελος, ἔϊκελος pro ἔϊκελος,
ἔϊκελος - ος - ος - ος, ἔϊκελος - ος - ος, ἔϊκελος - ος - ος,
 fut. i. med. v. ἔϊκελος, postulat genitivum ἔϊκελος; verba
 enim memoriae et oblivionis apud graecos cum genitivis
 constructuntur.

6. In terram omnium matrem.

Terram omnium matrem canam, bene venatam, honoratissimam,
 quae nutrit in terra quicquid sunt, vel quacunque terram vicinam
 inveniunt, vel quae portum, vel quae volatant; haec nutriuntur eius
 opibus. Ex te quotidiani fructus gignuntur, veniunt; tibi pro-
 prium est sanctorum vitam, vel auctorem mortalibus hominibus. Hic
 vero felix, cum tu vincto iumento honorabis, adiuvis illi omni
 in abundantia. Vixit illi ager vitam ferens, florent in agris sa-
 cultates, Pomus vero repletur divitiis. Tibi laeto animo adulescentes
 jactant, virgines vero choro iungentes laeto animo saltant canentes in melli-
 bus floribus herbae, quos vincto iumento honorabis, veniunt deum, abun-
 dans nomen.
 Salve, deorum mater, vincto iumento, tibi nobis promissis pro can-
 tu vitam annam; sed ego tibi et animi meminere ro cantus.

Aloxe vocativus ab aloxos & generis feminini is es oe
es oe ex concreto cum o g ar os, s, ar ta ae. Not
sup ys ex acc. adj. gen. communis o ka y sup ys ys, es, o
2. sing. plac. imp. at. v. o ta fu, cetera verba sunt
nota e superioribus hymnis

A. Symmen.

b. Von Orpheu s.

Bochiens Ki Zach
II^{ae} Alum Claf Iraeca

3. In nubes.

Page 222.

Nabium saffimentum, Lhus.

Aëreas nubes, fructus nutritos, in coelo errantes, imbres
generantes, ventos per mundum obversantes, stupidas, igna-
scientes, imbre tonantes, aëthralis humorem, aërem in sinu hor-
rum, stupitum habentis; vultus obijcientes se et horrendo
sonantes, vultus nunc suspicio, irramatis, bene spirantibus
vultus, mittentes fructus nutritos imbres in matrem terram.

Wm. Walker Esq, Wm. Irving.

[illegible]

Expositio

[illegible]

[illegible]

Page 223.

erst die Tugend nicht mit Tugend von sich (sich). Dargestellt
 Tugend, der in die menschliche Natur nach der Natur verknüpft,
 und menschliche Tugendigkeit bezeugt die menschliche Natur; die
 menschliche Natur von dem Tode, die menschliche Natur;
 die bei der menschlichen Natur der menschlichen Natur und der Tugend
 der Natur, menschliche Natur, und menschliche Natur menschliche Natur, der die
 menschliche Natur menschliche Natur, die in der menschlichen Natur menschliche Natur,
 menschliche Natur.

Expositio.

μικρον σως, δυνος - σ vocat., μακαρ - αρος adj. 1. term.; δυνος &
 tanquam adj., το ζωον - σ, ομοια i. e. ζωα, τερω 3. sing., ευνος - α,
 vocat. cum η χ δυν σως, παντων genit., propter verb. καταεις ver.,
 da enim imperantia cum genitiuis construuntur, 2. sing. praes.
 act., ionic pro contracto attico καταεις v. καταω, μενος - η - ον
 3on. pro μενος, παβι i. e. των ζωνων, προσεχω 2. sing. praes. med.
 v., εσχομαι, δωρα ατος, δεδμενω part. praes. act., δκαιη
χαλκευτος - σ μαδα χαλκευς dat. poet., η πεδω - υς dat. poet. contract.
 pro πεδαις, δκαιη λοβμεσιμος - σ comp. ex λω σομεσμεσιμ,
κα, δ κοπος - σ, υδus εα v., η απαυοις - εος ab αυω αυω
λυπη - υς, εγος - α - ον vocat. cum το παρμενιδον - σ, εδω part. praes. act.
δαιμος - σ μελετω - υς, επαχεις 2. sing. v. επαχω, διαβω ω part.
 praes. act. compoundum verbum ex δια et δωσω, δκαιη αυτοκαβι ρε,
τος - σ compo. ex αυτος pronomi et καβι νετος, εφω 2. sing. aor. 2.
 ab immutata φω, quod poetae tantum usurpant. λυπη - υς φλα,
 vms oblivionis apud veteres; personificationes huiusmodi occurrunt, semper
 in sensu transcendentali et idealiter sumuntur. Ορατος - σ, λιτομαι 1. praes. med.

Page 229.

C. Lindner von Anvers

Volo canere Atridas, volo etiam Cadmum canere; sed barbiton
choros ^{solos} amores resonat. Mutavi nuper nervos atque totam
lyram; et canebam acrumnas Heriulis, sed lyra amores resonat,
Lat. Valete ad breve tempus ^{michi} Heroës; lyra enim solos amores
canit. — Ich wollte die Atriden bespielen, ich wollte mich
dem Cadmus gesellen; aber mein Barbiton warb nicht
um die Dichter der Liebe. Umgelegt umänderte ich sogar den
Pindar und wuschelte die jungen Lyra; und ich singe die Mäusen
gleichwie die Heriules, meine Lyra aber warb nicht um die
Lied. Liebt man wohl ein wenig Zeit, ihr Herren, dann meine Lyra
warb nicht bey dem Leben. Expositio.

Stabular. hic exemplum odæ Anacreonticæ, ab ipso illa,
necnon te profertur, quæ tantum vitæ gaudia et hilaritatem exprimit.

Οἰκω. i. iunior, Δεξω inf. Ατρεΐδης -ων, intelliguntur filii
Ατρεί, Αγυμεινονος et Μενελάου; hic ergo occurrunt patroni mi-
i, cum, Καδμω -ς, Cadmus reveniens ex Phoenicia urbem
hanc meam condidit; et deinde in eodem loco aedificatae erant

Thebae, huius tamquam heros maximus, ἡ βασιλεὺς - ος, ὁσος - υς, (*), αἰτία pro
Egw - ωτος, ἡ γὰρ - υ - or dīdē. jon. pro furor, ἡ γὰρ 3. sing.,
ἡμεῖς 3. sing. aor. 1. act. v. ἀμείβω, νεύον - ς, ἡ δὲ adv.
temporis, ὅγος - υς, ἀνάβ - αβα - αν, καὶ γὰρ ἡ αἰτία pro
καί γε, ὑδόν 1. impf. vel aor. 2. act. v. γέδοι, αἰτία pro
αἰτία adj. 3. term - os, γ, or, Ἡε κλῆς - εεος gen. percontat.
tionem, αἴτιον vel pro - νε 3. impf. act. v. νευ, inter
verbum et praepositionem interventionem ex augmentum,
Xarχοιτε optat. praes. act. v. χαίρω. Ad modeste imperandum
vel iudicium adhibetur, ἡ γὰρ optativus, ἡ γὰρ genus neutrum
adverbio loco, ἡ μιν numerus pro numero, nempe pluri. praevig.
μοι, Ἡεω - ωτος, ἡ γὰρ - υ - or corc. cum Egeas, αἰτία 2. sing.
proact. affixe tunc jonice pro αἰτία.

2. In columbar.
Pag. 230.
Amalidos columba, unde, unde. adulas, unde tot dorum per
aëra volitans, deplius spargitur? quis es? quid tibi curae
est? Anacreon me misit ad puerum juvenem, ad Bathyllum,
qui omnibus imparet, aliquid ceperat.
Anblisr Lombr, avfsm, wofm komst du fommplagm, wofm
fo miala wofmfm m Wöltn in der Luft bei einem Flüg
mfmfm und umbratst find? wofm lüft du? wofm lüft du ab? O,
wofmfm fommst du mif fm den Jüngling, fm den Bathyllum, fm
alla befuchst und fm lüftst.

Ερωτήσιον.
Ἐσαυρον pro — ια dial. jon. πορ. 3. term. — ος σου, ἡ πλεον — ας
πορευ interrogatio loci, πείρασ pro περσιν 2. sing. pres. med., το
μεν — ε gen. plur. τοῦ οὐτο — αυτῶ — στο, conj. 1. m. pres. ut, ἡ εἰς jon. pro εἰς

Conclusio

[illegible]

dief. Wimpel, die fongt met yndifweringe en meereft, vele in
fleur van (Roos) fied.

Expositio.

сиррлѣ Х. Пеганко про пелеранъ,

[illegible]

3. In se ipsum.

Page 234

3. In se ipsum. Pag. 231.
 Licuit puellae (Anacreon, senex es; ^{utriusque Speculum vide})
 tibi jam amplius ^{sunt} comae, Aglabra tibi frons. Ego vero, ancomae mihi sunt,
 an vero audiverint, nescis; hoc vero scis, senem eo magis deile et Arui teni.

Der Lärchen (Mörlchen) fingen, Burschen, in die Hosen und in die Schuhe hinein,
und, die Hand fassen einem Lärchen und einen Lärchen, einen Lärchen in die Hand,
Lärchen (die Hand in die Hand). Ich aber, ob ich Lärchen fassen, oder fassen
Lärchen fassen, ~~Lärchen~~ ich weiß nicht, ich weiß nicht, ich weiß nicht, ich weiß nicht,
und ich zimmere mir einen Lärchen zu (Lärchen), in die Hand in die Hand.

[illegible]

*¶ in infinitum
eorum substan-
tiam intendit
quod etiam ali-
cuius se adponi-
tur.*

4. Vita curis capere.
 Non curae mihi Gygei, regis Sadorum, neque tunc me ino-
 dia unquam, neque invidios tyrannis. Mihi curae est unguentis
 inungere barbam; mihi curae est rosis coronare caput. Hodie ma-
 curae mihi est, nam crastinam quies dedit?
 Wer klagt ihr Nichts, wenn er morgen ins Asyl, ins Convent, ins
 Kloster; und noch nicht weiß, ob er da werden wird, nicht ein
 2. Wer klagt sich um Euren, und tollere den Euren nicht, mit
 Euren ob, und Nerven des Herzes zu bekämpfen, 2. Wer klagt sich

inotat, 2. imperat. a. i. med. v. & εἶδο, προδο, αἰμα, 2. sm. praes. illud
ταῖς δὲ inf. imperat. 2. sing. a. i. ἰσχυροῦ - & δαίμων - & δαίμων & οἱ εἶδες
ες, τῶν 3. 5. praes. Supplet. τῶν, ὑποδύω - & αἰμα, ἔχουσιν
μο - & 3. plur. imp. v. ὁδοῦ, ὁμοῦ αἰμα, ἐνδύω αἰμα, ἀβδύω inf. ὑποδύω
3. 5. a. i., δαίμων & δαίμων & τοῦ δαίμονος & δαίμων 3. plur. imp. ὑποδύω
πενκίνο - & ὁ ὑποδύω 3. 5. imp. v. ὑποδύω, ὅς περ part. αἰμα, ὑποδύω
διδόμ part. αἰμα, περὶ δαίμονος αἰμα, δαίμων & ὑποδύω - & εἶτε κινῶ
ταῖς inf. imperat. a. i. ἐνδύω - & ὁ δαίμων & δαίμων & δαίμων & δαίμων
ταῖς inf. imperat. a. i. ὑποδύω - & ὁ δαίμων & δαίμων & δαίμων & δαίμων

2. *Orestes a furis excitatus.*

Orestes. Electra.

Orestes.

Caeum remedium somni, auxilium nobis, quam dulcis mihi venisset,
 postulat tempore. O venanda oblivio maiorum, quam es sequens atque
 calamitate oppressis exoptanda Dea. Unde, unde venisti? unde aspi-
 ra? O blanda enim puerorum, oratus meum.

Electra.

O carissime, quam exhilarasti animum meum incidens in somnum. Ne
 ut erigam corpus tuum? *Orestes.*

Prehensum, Prehensum, igitur, Absterge e misero ore coniectam spumam
 Ab oculis meis.

Electra.

Ecce officium dantis, neque relictis, sororica munus fulvis curare membra.

Orestes.

Oppone membris membra Et aufer totam coniectam spumam: obsicere
 enim dono oculis.

Electra.

Misericordiam caput cineris sororulis inquinatum, quoniam diu non fuerat
 lotum.

Orestes.

Reclina me in lectum rarus: Torci cepere resprobus insania, debilis
 enim sum, Et membra turbata.

Electra.

Ecce carum morbo impeditus lectum, molestia quidem pro seipso, sed
 simul necessaria.

Orestes.

Turbus me recte dirige, et erige corpus. — (*)

(*) Orestes, qui post Electra matris suae Electrae mortem a furibus excitatus, a furibus
 exprobratur et sororibus Electrae.

*ile w tym Pismo.
ile ...
...
...
ille i fotogenach garlow
Mo panien og ryug Samseria
Egle ja I.M.P. Ryuk samseria.*

et hoc

V. EPICA.

P. Virgilii Maronis. Ieneidos.

Lib. II.

Argumentum.

Auctor.

H.

Thürmann.

Lib. II. dicitur. Omnis continet narrationem exitu Trojae. Aeneas enim ad latus Africae ad pueros et a Helone huiusmodi acceptis narrat finem exitu Trojae. Et haec series continetur a principio usque ad finem omnia stila digna. Jam 10mo anno belli Trojani afflicti viriuli Graeci, ad tritu fuerant viribus, quapropter salutem querebant in dolo. Quare illi res consilio inducunt castrant ingentis magnitudinis equum, ita quidem ut firmis muris Trojae exire nequeant. Nocte itaque illa, quae praesens exitum Trojae fugam simulant Graeci, tanquam patriam venturi. Haec fama circumvolat et ad aures Trojanorum pervenit. Interea tamen Graeci congregata classis circa insulam senes noctem latitaverunt, relicto Sinone autem in litore una cum equis suis sole hinc inde circumferebat intuentem urbem. In alio autem huiusmodi equi levisissimi Graecorum insulas haurant milites, quapropter in tempore, ita nocte induto equi in urbem Trojanorum Sinonem reserat equum, rum et emittit armatos. Trojani somno atque vino sepulti flammis missique percutuntur. Talo noto signo classis Graecorum prope sinem litore advenit. Elerrime Graeci, atque ita Troja diruitur. Jam imperatores Graecis in urbe Troja Aeneas in somno ab Helio fore praecavetur, ut fuga sibi consulat. Aeneas autem cum primum nescit no-

Alimdui fufi in innum. Inullem. Ruffi, inul. füllm ganz in inuafionem
größen und in inuafionem mit inuafionem inuafionem inuafionem.

Expositio

omnes i.e. luvina emendēs atque omnes Troiani praesentes in convivio, in-
leati. Si, quae res magna est narranda et percipienda auribus tum attento
et intentis auditoribus esse oportet. ora summae attentionis gradus hic in-
telligitur. Toto quoniam more veterum non addebant ad mensas, sed ad-
tumbabant. alio quoniam princeps Trojanus exemplis convivio a Dolore etiam
primo loco adhibere debuerat pater intelligitur princeps Aeneas, qui
etiam enim abirem super filiam Trojanorum, orsus i.e. loquens est.
Inferendum i.e. quod offerri aequat, offerri pro narrare, jubet. Dolorem nam
retrahere alicuius doloris non est res ingrata. Trojanas... Aeneas sed po-
stulaverat, ut Aeneas narraret caedem Trojae, ille enim narrat, sed
non prompto animo sed cum dolore et ageritudine quadam, quoniam sen-
tentiam dolore conjungitur res ingrata, si reminiscimur quidem, si
namque causa adepti reminiscuntur, quae florebat enim opibus Troja.
lamentabile fuit enim antea gloria et nunc est eversum. Aeneas a
rege Danao dicitur Graeci. Sic fuit Elipus etiam pater sum illa
miserrima. Myrmidones sunt populus Graeciae insulae, Loginge,
nomen traxit secundum. Myrmidones vel a μύρμηξ ^(mirmex) quos vel a
etiam a filio Iovis Myrmidone. Dolores simili ratione populus
insulae Graeciae, Iuri. Ulyx fuit nominatus Odyssaeus et etiam
Hektorus, ergo pro Ulyxei contractum hic est Ulyx, At praecipua!
Sed emendat tempus non quidem secundum horologium, sed tempus
more veterum, nox est personificatio, cadentia veteras enim pater-
nat sedena eubitum abire, causae quos Troja perpressae fuit. Brevi
et promittit de praecis propositum narrationem et lan-
tam praecipua dicitur, quamquam... refugit Elenam reminiscen-
tia ingrata rei non potest placere. luctu et tunc haec recordatio luctus
narrat, cum luctum animus humerus fugit, fructu... repulsus

Sanus sive Graeci sive Achivi virtute jam diffusi erant, jam enim
 10 annos ament et tamen nullus finis belli fuit. Ductores i.e. principes
super montes i.e. ingentes magnitudinis, Palladia quoniam equus a
 Minerva productus fuit, quae simili ratione non poterat tolerare
 Trojanos propter injuriam sibi a Paride illatam in nuptiis Peleni
 Thelide; Sarta... coxlas etiam moris propositus, quae ratione adfecti
 calus fuit equus. torum... simulant Et dicunt hoc esse volum reli-
 tus, strepo enim uteres illa His offerre solent, quae illis fuerant
 grata, equus autem fuit gratus Minervae, quapropter Graeci offe-
 runt eundem in Palladii gratiam, ut illis propitior sit redeunti-
 bus in patriam. ea... vagatur ex industria propagaverant huius
 voti famam, hic... testari sed interea in alio huius equi condant
 lectissimos, exercitus Graeci, milites, vacio vacium fuit calus,
 quoniam ex omnibus partibus clausum fuit, proventus... compiant et
 quantum quidem poterant tanta copia militum ⁱⁿ tota a type lateribus
 inclusa fuerat.

Continuatio II^{da}

[illegible]

[illegible]

Wollen. Aufsuchen eines der Tring der Lomax; und von einem Tring
weltweit kommen intend;

[illegible]

Expositio

Senecio Hic insula ac litus Trojanum sita; fama tunc insula in-
dita fuerat sicut imperio Trojano, et quidem prospera; quod jam an-
tes populi cum Trojano mercaturam exercentes ad hanc insulam ac rursus
debeuerant. Priami... meruerat florante enim imperio Trojano
florant et haec insula. Nani... Carinis nunc non amplius floret haec insu-
la, sed tantumolationem praebet; et quidem malam reuerens. Nani... Carinis
i.e. Graeci profecti sunt huc litore insulae, quoniam durante Delem-
umois bello Trojano jam haec insula deserta fuerat. Nani... Mytensis
pulchramus, re ipsa in Graeciam in patriam rediisse et fausto voto
abisse; Mytensis opexes pro genere suo plectens, pro in Graeciam.
Senecio Troja dicturum rege Teuetro, longo nemine Delem annorum.
Teuetro insulae ire Deposito luctu omnes Trojani. Teuetro animo queru-

nam tandem 10 annis de ipsa urbe relinquerent potuerant, Loricæ i. e.
græciâ, rursus species pro genere, quoniam varietas delectare solent præcipue
apud poetas, desertis que relictam antea tantum e muris conspiciant,
nisi loca se conferre potuerant, quæ loca nunc fuerant deserta, Dolopum
qui in bello Trojano, præcipue noti fuerant ob fortitudinem, hinc Asiæ
tamquam per gratulationem; Asiæ progredientes ulterius ad mare Hel-

geum venerant et designabant locum elapsibus, acce huiusmodi
erat belli et proeliorum. Pars... Minervae Pars Trojanorum conspiceret
equum ingulens ad letum et suffraganea, At qui quoniam in istis montes
fuit accipitatus; primusque... loari. Thymoëles, iaculis Pygmaeus et
e regia Priami familia, suadebat, ut equus intra moenia trahatur, Cerys
idem milibus Trojanis, et menti i.e. meliori sententiae viri et
iudicii acrioris; aut leae... lullabris Alia pars suadebat rursus
ut inquirantur haec latebrae. Niditas et cupiditas viciis praecipue
in rebus insolitis huic committitur, Lendit... volgas i.e. ita dividuntur
hominum sententiae.

Lucioon fuit sciendus, Neptuni et peragebat sacra. Adamas. huiusmodi
erat ingentem Trojanorum multitudinem sed equum confluentem et
jam novem ante Troas, itaque relictis suis ardente animo recurrere
ab arce, o... lites? in rebus praecipue magnis saepe et affe-
tus major committitur. Offensa huic committitur Lucioon et pronuntiat ma-
ximam hanc esse insaniam. Huic per interrogationes magis perit ani-
mos. Poetae ergo quicquid non semper e sua persona narrant, sed et
personas loquentes inducunt. aut... muros? et proferat sententiam
suam. ubi ut deinde certum ferat nobis equo... deuri. Sed tamen
moret deuros, ne credant huiusmodi. Quid quis... sive hic equus lig-
nus ingentis magnitudinis fuerit machina oppugnatore, sive
in tuum de huius, sive alius casus specialis adfuerit, semper ego timeo
hatter, Sed... latus non potuit amplius manus perferre, quin experi-
tur latus huius equi. Helisilla lumen... tueretur. Intremuit sed
tamen ingentis magnitudinis equus non movebatur. Et... lullabris. Si
factum Trojanis a suis non esset determinatum, et si nos levis modis
non fuisset, dederat aduicem signum, ut inquirantur haec lites, bae,
Troja... murex regio Troja everit fuit, neque ^{aut} ita superbe exstra

und nun, wenn ich die Welt verlassen will, so ist es
 nicht, wie ich dachte, ein leichtes. Ich habe mich
 so sehr an die Welt gewöhnt, daß ich nicht weiß,
 was ich thun soll. Ich habe mich so sehr an die
 Welt gewöhnt, daß ich nicht weiß, was ich thun
 soll. Ich habe mich so sehr an die Welt gewöhnt,
 daß ich nicht weiß, was ich thun soll. Ich habe
 mich so sehr an die Welt gewöhnt, daß ich nicht
 weiß, was ich thun soll. Ich habe mich so sehr
 an die Welt gewöhnt, daß ich nicht weiß, was
 ich thun soll. Ich habe mich so sehr an die Welt
 gewöhnt, daß ich nicht weiß, was ich thun soll.

Continuatio. IV^{ta}

[illegible]

Wird die Galtung; Ist ein Tindum und Gmünd, nuchel. Ein von den Länd;
Ein ydell, Ein Gmünd zu dem Bräutmanns fuch moyn chun und nimm
unverletzt in Goldfuch wüß ist zu Jüngern un, fowas nuch, nuch Alldum an
nuchlose Wuch, dann ist nuch un, dindum bei Ein ist nuch fuch, Ein
ist als Länd dindum; nuch dindum nuch von den Gmünd, Ein nuch von Gmünd.
Land dindum zindum; Ist nuch nuch fuch, Wuchmann zu fuch, und also
Lestun zu nuch fuch nuch fuch fuch fuch. nuch dindum von nuch dindum.
dindum Ein fuch nuch. Ein dindum fuch nuch dindum dindum nuch dindum
nuch nuch fuch, nuch fuch nuch Ein dindum nuch ist dindum nuch fuch nuch
nuch fuch fuch fuch.
Ein jungen Gmünd. Ein dindum, und dindum fuch dindum fuch Ein dindum.
nuch dindum dindum dindum nuch Ein dindum Ein dindum. dindum.
dindum nuch Ein dindum fuch dindum und Ein dindum dindum dindum dindum
fuch dindum, dindum dindum dindum fuch dindum und dindum fuch fuch.
fuch fuch nuch, und Ein dindum Ein dindum dindum fuch, dindum.
yn dindum dindum und nuch dindum dindum dindum Ein dindum dindum dindum.
Ein Ein dindum zu dindum nuch dindum. Ein dindum fuch dindum dindum dindum.
fuch Ein dindum dindum dindum dindum dindum dindum, Ein dindum fuch
nuch dindum dindum. dindum dindum Ein dindum dindum Ein dindum dindum dindum.
dindum in dindum und dindum dindum dindum dindum dindum; und dindum dindum.
Ein dindum fuch dindum dindum, und nuch dindum dindum dindum.
dindum, Ein dindum dindum dindum und dindum dindum dindum dindum dindum.
dindum. dindum dindum dindum, dindum fuch dindum. Ein dindum dindum.
nuch dindum dindum nuch Ein dindum dindum und dindum dindum dindum dindum
zu dindum, nuch nuch Ein dindum dindum dindum dindum dindum dindum
Ein dindum dindum dindum, nuch Ein nuch dindum dindum, und nuch dindum ga.
dindum dindum und fuch fuch dindum dindum, weil Ein nuch dindum dindum
dindum nuch dindum dindum, dindum dindum dindum dindum dindum dindum
und dindum fuch zu dindum dindum; und dindum dindum dindum dindum dindum

O da dußt Sardanios! o taufst dußung der Feurer! walfi vinnend
 fuchst duß so lange zuwückgefallen? von walfen Gynat in vrschulter Lector
 leucht du winden zuwück? Dwie ist walf so walfen Lector in dinn
 ynn, d'walf so walfenfalligen Ausfengung der Walfen und dinn Walf
 walfen mündet winden walfen! walf walf' ninn walfenfalligen Ausfengung
 fallen dinn fuchst walfen. ynnwalf? walf walfen fuchst ist dinn Walfen?
 fuchst walf: und dinn walfen miffen dinn fuchst fuchst walf; fuchst
 dinn fuchst walf in dinn fuchst fuchst walf dinn walfen dinn walfen
 dinn fuchst, in dinn dinn fuchst, und walfen dinn dinn fuchst fuchst
 walf: dinn fuchst fuchst dinn Walfen fuchst; fuchst fuchst walf dinn fuchst fuchst
 walf. Gynat fuchst mündet dinn Walfen und fuchst dinn dinn fuchst
 Walfen so walfen Pergamum dinn walfen miffen dinn walfen walfen
 fuchst walfen dinn fuchst fuchst fuchst und fuchst dinn dinn fuchst
 walfen dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst, walfen dinn fuchst
 fuchst dinn walfen Walfen, walfen dinn walfen dinn fuchst dinn
 dinn Walfen dinn fuchst walfen. So fuchst walf, und dinn walfen
 dinn fuchst und dinn miffen fuchst fuchst, und dinn dinn fuchst
 ynn dinn walfen dinn fuchst.

Conclusio. II^{ta}

Indessen vordemist fuchst ninn walfenfalligen Ausfengung in dinn Walfen, und in
 ninn walfen walfen walfen dinn fuchst, fuchst dinn dinn fuchst dinn
 Walfen dinn walfen walfen dinn walfen in dinn fuchst dinn fuchst
 ist, und dinn vordemist fuchst dinn fuchst dinn Walfen fuchst walfen dinn fuchst
 walfen dinn dinn fuchst dinn fuchst und fuchst dinn fuchst dinn
 fuchst dinn fuchst. So walfen dinn dinn dinn walfen dinn fuchst
 fuchst, dinn dinn walfen dinn walfen dinn fuchst dinn fuchst
 dinn, walfen dinn fuchst dinn fuchst, dinn fuchst dinn dinn
 und dinn fuchst dinn fuchst, dinn fuchst, und dinn fuchst dinn fuchst
 fuchst, walfen dinn dinn fuchst walfen fuchst fuchst. Dinn walfen
 dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst
 dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst
 fuchst; fuchst dinn dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst
 walfen dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst. Dinn walfen dinn fuchst dinn
 dinn dinn dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst dinn fuchst

Finis

